

173 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 6. & 9.X
1835

HUB, JVS handskriftssamling

Härmä d. 6 October 1835.

Goda Älskade Janne!!

Fast Du ej Skälf skrifer, så håppas jag dock att Du ej har någodt däremot att få bref . . . icke har jag heller vågat jöra någon slutsats af Din tystlåtenhet, då jag ändå tror att Du är den samma Hulda, Ömma, Broder 10 som Du alltid varit. Min enda slutsats är därföre den: att Du också är den samma tröga skrifvare som förr. men Söta Janne låt oss nu ej mera länge wäntta förjäfves utan skynda Dig nu att gläda oss med några rader, efter Pappa tilloch med i sin långa wänttan på Ditt bref, (som Du redan med mig gaf Honom löfte om) nu Skrifver till Dig. Jenom Tante Bergbom och äfven Carl Essen, som Skrifvit till mig, har jag ändå hört att Du varit frisk.

af Tante hörde jag äfven att Du då Hon Skref var på Danskarby och glädde mig däråt att Du hälst litet tittat ut ifrån Din Winds Kammare i sommar. Hela Julii och Augusti gick för mig så snart, så jag ej begriper 20 vart den tiden flydde men jag var så mycket borta ty jag var på Bruket i par weckor och hjälpte Faster litet med sömm. Sedan var jag en wecka hos Herlins. åter då jag hemkom var Otto ofta här och dess emellan hade jag bråttomt med sömm som jag hade åt Carl och Otto som bägge reste bort. På min Malax resa hade jag bra trefligt Jag stod äfven Fadder där åt Svahs lilla Flicka Sedan återkom jag med Faster Reutter, och Hemresan var väl mera tom. Min enda och största glädje har nu varit att få bref af mina Wänner. för Öfrigt Sitter jag nu på Palo i min enslighet . . . och därmed är jag ändå rätt nöid. Om ibland någon saknad uppstådt, hos mig 30 efter mina Wänner, så kan jag ändå wist icke säga att jag haft hvad man Kallar ledsamt. Då mina tankar (som ofta nog händer) är i Helsingfors, tycker jag hela denna tid jag där tillbringade *nu* vara endast en Dröm, uti hvilken Jag ännu ofta Drömmer mig. Af Tante håppas jag åter snart på bref emedan Hon låft underretta mig om när Hennes Bröllop blir — och jag förmodar att dett jntte mera är långt därtill. Du skall vara God Bästa Janne! och framföra mina hjertliga Hälsningar till min Älskade Tante Bergbom samt De öfriga Wännerne. hälsa mycket *Marie Lindfors* till hvilken jag så ofta önskat få skrifva men då jag wänttat så länge på den dröliga Logren, som låfte resa och aldrig blir färdig, så har jag så länge kommit att uppskuta därmed, snart skall dett dock nu ske. Otto hade jag 40 nyligen bref utaf. Han mår bra och frågar i alla bref: om jag ej redan haft bref af Dig. Carl Essen är väl ej mer i Helsingfors.

Här är alt redan så Höstlikt och bebådar Wintrens ankomst. Härtills har vi haft en Wacker höst men nu börjar dett regna och slaska, är kalt och ruskigt, så att jag är helt Stel om Fingrarna i dag.

August råkade jag i Wasa wid min återkomst ifrån Malax. Jag måste resa ut till Brendö för att få råka Honom ty Han fick ej komma jnn till Staden, och då vi for till Malax passade dett så jlla, att som vi kom jnn till Wasa, for August därifrån jnnan Otto hant gå till Honom. och under dett jag var i Malax var Han med Sofi hit och skulle träffa mig. I Wintter blir Han Hemma och kanske redan Jul tiden firar Han sitt Bröllåp. wårt blir endera i vår eller sommar. dett var redan bestemt till sommarn och dett skulle jag hälst önska, men Otto tyckes tro sig i sommar få så mycket arbete att Han har svårt att kunna bli Ledig. Jag har så mycket wäfvar att tänka på och sätter nu först den första i Årdning som är en Parkums wäf af en 40

al(nar) nog får jag värme af den diher Kalla höst dagarne om bara mitt bröst ville bli friskt. jag har i 3 weckors tid haft en så förfärligt svår snua som lagt sig på bröstet och bråkat mig så . . . att jag är aldeles ifrån humeuret och kan ochminstonet ej vara rätt Glad. Min snua har och alltid haft dett med sig, att den förtar humeuret och jör mig högst, Otreflig. Några små Hus curer har jag nytjat men denna gång har dett varit för jäfves och den har bara lagt sig alt wärre på bröstet och låter som Maris Hosta. Jag skulle och länge sedan satt Spansk Flugä, på armen om ej ditt förbud altid afhållit mig. sista fotvatnet har nu jort en liten lindring kanske är dett och eljest nu på bätringen, fast dett ej märks så Snart Pappa sad, att jag nödvändigt skall låta öppna Lung Ädern på Armen första klara Dag — och jag håppas nu med Guds hjälp att dett blir bättre., Albert har jag sökt hafva att läsa och Skrifva. Gud vet hur dett blir med Honom. Han kan ännu ej börja läsa utantill, ty Han är alldeles utan all tancke förmåga. jag tröttnar ibland så rysligt att prentta med Honom. Söta Janne Ursäka mitt Kludd Du kan nog hafva Svårt att få reda därpå. Skrif nu snart till Din Tillgifna Syster

Anna,

20 Du vet ej att jag Spelar smått Gitar och har Instrument Skälf.,

d. 9:de October

Jag måste ännu till lägga några rader, ty i går fick jag Tante Bergboms bref, hvaruti Hon underrettade mig att Du Skrifvit till mig. tack Goda Janne därför men brefvet har jag jnte bekommit, har Du Skrickat dett med Posten så är dett underligt. Jag håppas emedlertid att dett någångång framkommer, och dett jör mig redan så Glad att höra dett Du Skrifvit. både Carl Essen och Tante tala om Din Toweri! den lærer wäl nu vara ett slags Sälskap, men jag tycker att den måste hafva, ledsamt, om den skall sitta hemma hela dagarna då Du är borta. kanske den ändå redan är så stor att den löper med i Skohlen. Carl Essen sad att Du är så svart sjuk om den så man knapt får röra Den. Tante skulle jag jærna nu besvara men hinner ej Pappa reser på Stund. hälsa Henne hjertligt med första stads bud skrifver jag. Jag hörde ock af Tante att Du ämnar bo qvar i Dina trefliga Rum. att Lindforsens är borta var en stor supris för mig. Tante sad att Fredrique Runeberg skrifvit till mig. har du ännu hennes bref hos Dig. Adjeu Gud vare hos Dig. Din

Annu

40

174 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 21. XI 1835
HUB, JVS handskriftssamling

Wasa den 21:sta November 1835.

Huldaste Broder;

50 Härmed får jag för det första Hjärteligen tacka Dig för Dit Broderliga bref af den 25:te Majj, som jag i Som(ras) eller i sistledne Augustii månad erhöill, men under Den korta Hemma varelsen ej hant besvara. Sedermera har vi gjordt en resa till Newcastle, samt återkom hit för 14 Dagar Sedan.

Sålunda ser jag mig beklagligen åter efter en 5 Månaders tjenstetid åter i syslölshet, följagteligen äfven utan förtjenst, och äfven utan någon